

det i et ikke nærmere angivet tidsrum eller for en bestemt periode.

Et eksempel på et nøglecenter, som utvivlsomt vil være omfattet af denne lovs bestemmelser, er et selskab, der er stiftet og registreret som et dansk selskab i overensstemmelse med den danske selskabslovgivning, og som har sit forretningsmæssige hjemsted i Danmark. En sådan etablering og registrering må tages som udtryk for, at selskabet har dets ledelse og dets primære økonomiske aktivitet her i landet. Vælger dette nøglecenter også at udbyde sine tjenesteydelser i et andet land, vil det fortsat skulle opfylde denne lovs bestemmelser samt være underlagt dansk tilsyn.

Hvis et nøglecenter har flere etableringssteder, er det afgørende, fra hvilket etableringssted de pågældende tjenesteydelser leveres. Såfremt en bedømmelse heraf er vanskelig, skal der lægges vægt på, hvor centret for nøglecentrets aktiviteter vedrørende den pågældende tjenesteydelse befinder sig, og i sidste ende også hvor selskabets overordnede forretningsmæssige hjemsted er.»

Der stilles ikke i loven et bopælskrav til den person, der ønsker et kvalificeret certifikat, og det antages også, at et sådant certifikat kan udstedes til ikke-danskere.

Spm. nr. S 3316

Til fødevarerministeren (14/5 03) af:

Peter Brixtofte (UFG):

»Hvor mange love (inden for ministeriets område) – og hvilke – forskelsbehandler danskere fra ikkedanskere, og er de pågældende love i overensstemmelse med EU-traktatens bestemmelse om, at der ikke må diskrimineres på nationalt grundlag, og i overensstemmelse med FN's menneskeretligheder?«

Svar (26/5 03)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Det stillede spørgsmål er forstået således, at der spørges om, i hvor mange og hvilke love inden for Fødevarerministeriets område der foretages forskelsbehandling mellem danske statsborgere og andre landes statsborgere, hvorvidt disse love er i overensstemmelse med EU-traktatens bestemmelse i artikel 12 TEF om forbud mod

forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, og hvorvidt disse love er i overensstemmelse med FN's konventioner om menneskeretligheder.

På Fødevarerministeriets område er der to love, hvori statsborgerskab indgår som et krav eller en betingelse:

I § 11, stk. 1, nr. 2), og § 16, stk. 1, nr. 2), i *landbrugsloven*, jf. lovbekendtgørelse nr. 598 af 15. juli 1999, er der krav om, at hhv. forpagteren og ejeren af en landbrugsejendom skal være dansk statsborger eller statsborger i et land, hvis borgere i medfør af De Europæiske Fællesskabers regler eller ifølge traktat har adgang til at erhverve landbrugsjord i Danmark.

Ifølge § 14, stk. 1, nr. 1), § 14, stk. 4, § 17, stk. 1, § 17, stk. 3 i *fiskeriloven*, jf. lov nr. 281 af 12. maj 1999 med senere ændringer, er det en betingelse for at blive registreret som erhvervsfisker hhv. bierhvervsfisker, at vedkommende er dansk statsborger, har haft bopæl i Danmark i en uafbrudt periode på mindst to år umiddelbart forud for registreringerne eller er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs og EØS' regler om etablering, arbejdskraftens frie bevægelighed.

Tilsvarende er det en betingelse for opnåelse af bevilling til at drive selvstændig virksomhed med køb og modtagelse af fisk i første omsætningsled samt til udøvelse af offentlig fiskeauktionsvirksomhed, at man er dansk statsborger, statsborger i et af de øvrige EU- eller EØS-lande eller har opholds- og arbejdstilladelse i Danmark, jf. lovens § 88, stk. 2.

I forbindelse med den lovtekniske gennemgang af alle lovforslag undersøges det i øvrigt, om lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EU-traktatens bestemmelse i artikel 12 TEF om forbud mod forskelsbehandling og FN's konventioner om menneskeretligheder.

Spm. nr. S 3318

Til miljøministeren (14/5 03) af:

Peter Brixtofte (UFG):

»Hvor mange love (inden for ministeriets område) – og hvilke – forskelsbehandler danskere fra ikkedanskere, og er de pågældende love i overensstemmelse med EU-traktatens bestemmelse om, at der ikke må diskrimineres på nationalt